

18.01.2016

COMUNICAT DE PRESĂ

Tulburările de dezvoltare la copil, nediagnosticsate ca la carte. Care sunt cauzele și efectele?

Multe teste psihologice aplicate pentru a evalua tulburările de dezvoltare la copii nu sunt validate științific, sunt vechi, traduse din engleză fără a respecta procedeele standard, neadaptate la particularitățile culturale ale populației românești și neetalonate pe eșantioane reprezentative de copii români, este semnalul de alarmă pe care îl trage profesorul universitar Geanina Cucu-Ciuhan, directorul Minnie Psychological Center.

Mai mult decât atât, doctorul în psihologie consideră că atunci când un clinician aplică unui copil teste care circulă pe internet, majoritatea având o validitate îndoielnică, există un risc crescut ca diagnosticul dat copilului să fie unul inexact sau chiar greșit. “Diagnosticul dat tulburărilor de dezvoltare la copil este primul și cel mai important pas pe care îl face un specialist. Dacă acesta este pus ca urmare a nerespectării procedeeleor și instrumentelor validate științific, de actualitate, în concordanță cu procedeele de diagnostic din clinicile europene de profil și adaptate populației din țara noastră, atunci întreg procesul terapeutic pleacă de la o premisă greșită și este sortit eșecului”, declară profesorul Geanina Cucu-Ciuhan.

De cealaltă parte, profesorul afirmă că există foarte multe cazuri în care părinții fac presiuni asupra psihologilor clinicieni pentru a fi dat un diagnostic cât mai rapid, iar ca urmare mulți specialiști nu respectă toate etapele științifice care vor conduce la recuperarea copilului. Pe lângă aceste cauze care pot afecta diagnosticarea corectă, mai există și părinți care ezită să apeleze la serviciile de evaluare psihologică, din varii motive, cu toate că observă tulburările de comportament ale copiilor.

“Am putea spune că avem de-a face cu trei categorii de părinți. Prima categorie o reprezintă părinții activi, care observă că fiul sau fiica lor întâmpină dificultăți emoționale sau comportamentale și apelează din proprie inițiativă la serviciile unui psiholog. Acesta este cazul fericit, părinții fiind și foarte motivați să se implice în procesul terapeutic al copilului. O a doua categorie de părinți au tendința de a subestima importanța etapei de diagnostic, probabil din dorința de a începe cât mai repede terapia. Din păcate se întâmplă uneori ca psihologul să intre în acest joc, din care vor ieși păgubite toate cele trei entități implicate: psihologul nu își va face treaba cum trebuie, deci reputația lui de specialist va avea de suferit, părintele va pierde timp și bani, iar copilul nu va fi diagnosticat corect, deci nu va putea beneficia de un program terapeutic potrivit. A treia categorie sunt părinții care nu apelează la timp la serviciile de evaluare psihologică atunci când observă dificultăți emoționale sau comportamentale la copiii lor. Motivele sunt diverse. Unul dintre ele este legat de mentalitate și de reprezentarea socială față de

activitatea psihologului. Mulți oameni trăiesc sentimente de rușine atunci când sunt sfătuiți să apeleze la servicii psihologice, fiind preocupați mai mult de imaginea lor socială decât de nevoile emoționale ale copiilor lor. Mai este și sentimentul de vinovăție, deoarece o mare parte a dificultăților de natură psihologică ale copiilor își au originea în relațiile disfuncționale din familie, iar părinții intuiesc acest lucru și manifestă tendința de evitare a expunerii sau chiar de evitare a conștientizării propriilor dificultăți emoționale”, declară prof. univ. dr. Geanina Cucu-Ciuhan, directorul Minnie Psychological Center.

O a treia dificultate pe care o subliniază profesorul universitar, în relația dintre părinte și psiholog, este tendința frecventă de a-l prezenta pe copil ca fiind “pacientul identificat”. Potrivit expertului, sunt foarte mulți părinți care pun întreg procesul terapeutic al copilului pe seama psihologului și acceptă cu greu să se implice în programul de recuperare a copilului, care este mult mai complex decât vizitele la psiholog. “Psihoterapia copilului se realizează în primul rând în cadrul familiei, iar acest proces cuprinde implicit expunerea problemelor de relaționare din interiorul familiei, precum și conștientizarea propriilor dificultăți emoționale din partea părinților. Dacă părintele nu acordă o mare importanță continuării procesului terapeutic a copilului și în afara cabinetului, atunci procesul va comporta câteva sincope, iar munca psihologului clinician va fi mult încetinită sau chiar subminată”, explică doctorul în psihologie.

Centrul de cercetare, diagnostic și tratament pentru tulburările de dezvoltare – MINNIE PSYCHOLOGICAL CENTER a fost înființat în luna august 2015 prin schema de ajutor de minimis, în cadrul proiectului POSDRU/176/3.1/S/150369 “START UP ANTREPRENORIAL”, cofinanțat prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, Axa prioritară 3 „Creșterea adaptabilității lucrătorilor și a întreprinderilor”, Domeniul major de intervenție 3.1: “Promovarea culturii antreprenoriale”.

Persoane de contact

Prof. univ. dr. Geanina Cucu-Ciuhan
Directorul Minnie Psychological Center
office@psihoterapie-copil.ro
0745098023

Transmite,
Dr. Tănase Tasește
Director General
Plus Communication
0725465508